

[Pia Kjærsgaard]

»Er det skattevæsenet, der skal vurdere, om en tvungen opsparer bringer sin økonomi i alvorlig fare ved betaling af den tvungne opsparing, og hvor ligger grænsen for, om faren er alvorlig eller ej?«

Begrundelse

Der henvises til skattedepartementets cirkulære vedrørende administration af den af regeringen gennemtvungne opsparing.

Svar (9/8 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I cirkulæret om bunden opsparing er der givet generelle retningslinjer for, hvornår der kan bevilges fritagelse for betaling af bunden opsparing. Som almindeligt princip kan fritagelse kun forventes, når betalingen af den bundne opsparing vil bringe den opsparingspligtiges og dennes husstands økonomi i alvorlig fare.

Ansøgning om fritagelse skal efter loven indgives til og behandles af amtsskatteinspektorerne, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog skattedirektoratet. Afslag kan påklages til statskattedirektoratet. Det er altså op til skattevæsenet at foretage den nødvendige vurdering af ansøgerens økonomi. Vurderingen skal naturligvis ske under hensyn til de generelle retningslinjer, der findes i cirkulæret.

Skattemyndighederne har en årelang erfaring fra praktiseringen af en lignende bestemmelse i statskattelovens § 37, hvorefter skatter i ganske særlige tilfælde kan eftergives. Denne bestemmelse administreres af de samme myndigheder, som skal tage stilling til dispensationsansøgninger efter loven om den bundne opsparing.

Oplysningerne om den opsparingspligtiges økonomi er i stort omfang tilgængelige i de maskinelle registre, ligesom dispensationsansøgningen vil indeholde værdifulde oplysninger om den opsparingspligtiges aktuelle økonomiske forhold.

Fritagelsen beror altid på en konkret vurdering af den opsparingspligtiges økonomiske forhold, og der kan derfor ikke gives nogen generel grænse for, hvornår en husstands økonomi må anses for at blive bragt i alvorlig fare ved betalingen af bunden opsparing.

Spm. nr. S 1528

Til *ministeren for skatter og afgifter* (1/8 85) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Kan skatteydere, der har lige så meget rod i egne papirer som skattemyndighederne i deres, bevilges dispensation til indbetaling af den tvungne opsparing efter den fastsatte indbetalingsfrist, såfremt skatteyderne ikke har tid til at efterkontrollere skattemyndighedernes fremsendte beregnede ekstraregning?«

Begrundelse

Skattevæsenet har ikke været i stand til at udsende opgørelser over skatteydernes indtjening i 1984, der er 100 pct. korrekte. Det kan give grundlag for mistanke om, at udregningen af den tvungne opsparing tilsvarende er behæftet med fejl.

For at give skatteyderne en rimelig mulighed for at efterkontrollere ekstraregningen behøves en rimelig frist. Da skattevæsenet har været måneder forsinket med udbetaling af overskydende skat, må samme tidsfrist være rimelig at give skatteyderne, hvis penge regeringen jo trækker ud af lommerne.

Svar (8/8 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Der kan efter lovens dispensationsbestemmelse gives henstand med betalingen af bunden opsparing. De nærmere retningslinjer for henstand findes i cirkulæret. Det følger heraf, at det er en betingelse for henstand, at der er økonomisk trang hos den opsparingspligtige. Ved afgørelsen tager man særlig hensyn til den pågældendes likviditet. Der kan således ikke indrømmes henstand, blot fordi den opsparingspligtige ikke har haft tid til at kontrollere statskattedirektoratets opgørelse.

Hvis den opsparingspligtige mener, at der er fejl i beregningen af den bundne opsparing, kan han klage til skatterådet. Loven fastsætter en frist på 4 uger fra det tidspunkt, hvor den opsparingspligtige har fået opkrævningen. En klage kan ikke i sig selv begrunde henstand med betalingen, men den opsparingspligtige har altså mulighed for at reagere på fejl, selv om 1. rate er betalt.